

Поглавље 6

Z трансформација

6.1 Дефиниција z комплексног броја

Z трансформација је основни математички апарат за анализу динамичког понашања дискретних система у комплексном домену. Оно што је Лапласова трансформација за временски непрекидне системе то Z трансформација претставља за дискретне системе.

Уводи се комплексни број z :

$$z = e^{sT}.$$

Различити облици комплексног броја z :

$$z = |z| e^{j \arg z}.$$

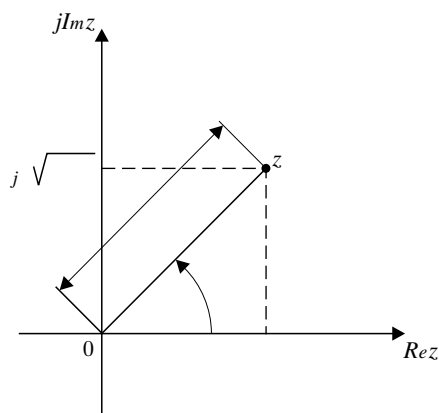
Ако се уведу ознаке $|z| = \Omega$ и $\arg z = \phi \implies$

$$z = \Omega e^{j\phi} = \Omega (\cos \phi + j \sin \phi)$$

и даље уведе ознака $\eta = \cos \phi \implies$

$$z = \eta\Omega + j\Omega\sqrt{1-\eta^2} = \sigma_z + j\omega_z$$

при чему је очигледно уведена ознака $\sigma_z = \eta\Omega$ и $\omega_z = \Omega\sqrt{1-\eta^2}$. На слици 6.1 је приказана у z комплексној равни позиција тачке z са свим њеним параметрима.

Слика 6.1: Позиција тачке z у равни z -равни са свим њеним параметрима

Ако се s комплексни број представи у облику:

$$s = -\zeta\omega_n + j\omega_n\sqrt{1-\zeta^2}$$

где је

$$\zeta = -\cos \varphi, \quad \varphi = \arg s, \quad \omega_n = |s| \implies$$

$$z = e^{-\zeta\omega_n T} \cdot e^{j\omega_n T\sqrt{1-\zeta^2}} = e^{-\zeta\omega_n T} \left(\cos \omega_n T\sqrt{1-\zeta^2} + j \sin \omega_n T\sqrt{1-\zeta^2} \right) \implies$$

$$\Omega = e^{-\zeta\omega_n T}, \quad \phi = \omega_n T\sqrt{1-\zeta^2}$$

Ако се s комплексни број представи у облику:

$$s = \sigma + j\omega$$

где је очигледно $\sigma = \operatorname{Re} s$ и $\omega = \operatorname{Im} s \implies$

$$z = e^{\sigma T} e^{j\omega T} = e^{\sigma T} (\cos \omega T + j \sin \omega T) \implies$$

$$\Omega = e^{\sigma T}, \quad \phi = \omega T.$$

6.2 Пресликавање s равни у z раван

Пресликавање s -равни у z -раван је одређено са:

$$z = e^{sT}$$

и оно је једнозначно.

Пресликавање из z -равни у s -раван је одређено са:

$$s = \frac{1}{T} \ln z + jk\omega_0 \quad (6.1)$$

и оно је вишезначно.

Дигресија 6.1 Добијање израза 6.1:

$$e^{sT} = z \implies$$

$$e^{\sigma T} \cdot e^{j\omega T} = |z| e^{j \arg z}$$

при чему је очигледно искоришћено да је $s = \sigma + j\omega$. Пошто је функција

$$e^{j \arg z}$$

периодична \implies

$$e^{j \arg z} = e^{j(\arg z + 2k\pi)}, \quad k = 0, \pm 1, \pm 2, \pm 3, \dots \implies$$

$$e^{\sigma T} \cdot e^{j\omega T} = |z| e^{j(\arg z + 2k\pi)} \implies$$

$$e^{\sigma T} = |z| \implies \sigma T = \ln |z|$$

и

$$\omega T = \arg z + 2k\pi, \quad k = 0, \pm 1, \pm 2, \pm 3, \dots$$

Даље следи:

$$\sigma T + j\omega T = \ln |z| + j(\arg z + 2k\pi) = \ln |z| + j \arg z + j2k\pi.$$

Пошто је по дефиницији:

$$\begin{aligned}\ln z &= \ln |z| + j \arg z \implies \\ \sigma T + j\omega T &= \ln z + j2k\pi \implies \\ s &= \sigma + j\omega = \frac{1}{T} \ln z + j \frac{2k\pi}{T} = \frac{1}{T} \ln z + jk\omega_0\end{aligned}$$

што је исти израз који је раније дат.

Повратак на главни ток излагања!

На основу периодичности функције e^{sT} следи:

$$\begin{aligned}z &= e^{sT} = e^{sT + j2k\pi} \implies \\ z &= e^{sT} = e^{T(s + jk\omega_0)}, \quad \forall k = 0, \pm 1, \pm 2, \pm 3, \dots\end{aligned}$$

Ово показује да се све тачке из s -равни са истим реалним делом чији се имагинарни делови разликују за $m\omega_0$, $m \in \mathbf{Z}$, \mathbf{Z} је скуп целих бројева, пресликавају у исту тачку у z -равни, што је исти закључак као онај о вишезначности пресликавања из z -равни у s -раван.

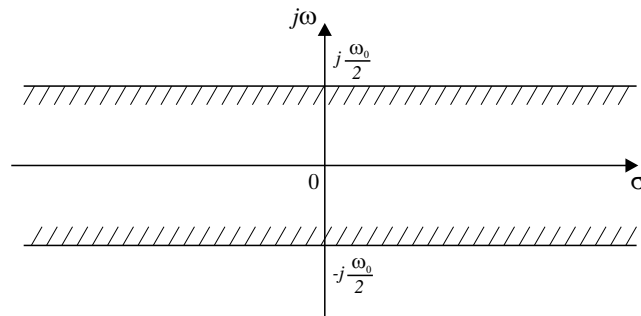
Следи да је за пресликавање s -равни у z -раван довољно прсликати основни појас \bar{P}_0 :

$$\bar{P}_0 = \left\{ s : s = \sigma + j\omega, \sigma \in \mathcal{R}, \omega \in \left[-\frac{\omega_0}{2}, \frac{\omega_0}{2} \right] \right\}$$

из s -равни у z -раван, пошто је слика сваког другог појаса \bar{P}_k :

$$\bar{P}_k = \left\{ s : s = \sigma + j\omega, \sigma \in \mathcal{R}, \omega \in \left[\frac{(2k-1)\omega_0}{2}, \frac{(2k+1)\omega_0}{2} \right] \right\}, \quad \forall k = \pm 1, \pm 2, \pm 3, \dots$$

из s -равни у z -раван исто што и слика основног појаса \bar{P}_0 из s -равни у z -раван. На слици 6.2 је приказан основни појас s -равни.

Слика 6.2: Основни појас s -равни

Због наведеног разматраће се само пресликавање основног појаса s -равни у z -раван.

6.2.1 Пресликавање интервала $\left[-\frac{j\omega_0}{2}, \frac{j\omega_0}{2}\right]$

Интервал $\left[-\frac{j\omega_0}{2}, \frac{j\omega_0}{2}\right]$ је део имагинарне осе у s -равни који се пресликава у z -раван на следећи начин:

$$z = e^{j\omega T} = \cos \omega T + j \sin \omega T \implies$$

$$\Omega = 1 \text{ и } \phi = \omega T.$$

Из последњег израза следи следећа анализа:

$$\omega = -\frac{\omega_0}{2} \implies \phi = -\frac{\omega_0 T}{2} = -\pi$$

$$\omega = \left] -\frac{\omega_0}{2}, 0 \right[\implies \phi = \left] -\pi, 0 \right[$$

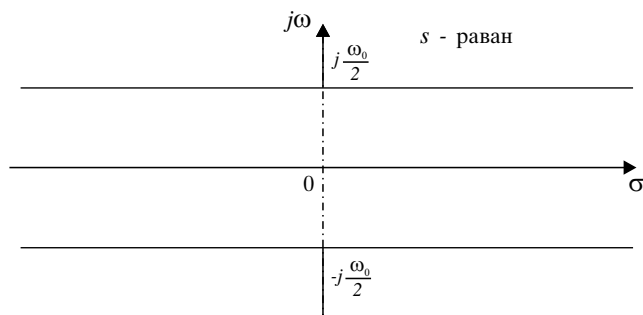
$$\omega = 0 \implies \phi = 0$$

$$\omega = \left] 0, \frac{\omega_0}{2} \right[\implies \phi = \left] 0, \pi \right[$$

и најзад

$$\omega = \frac{\omega_0}{2} \implies \phi = \pi.$$

На слици 6.3 је приказан део имагинарне осе у s -равни који се пресликава у z -раван а на слици 6.4 је приказана одговарајућа слика у z -равни што проистиче из горње анализе.

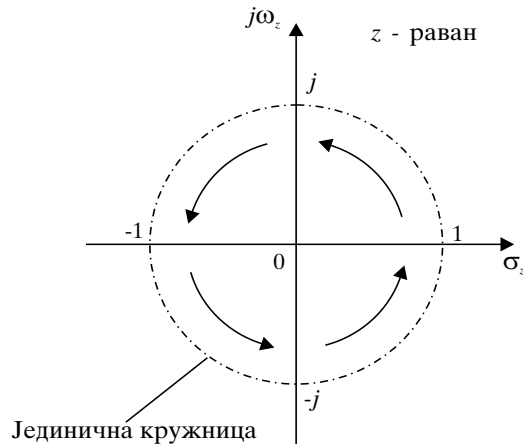

Слика 6.3: Део имагинарне осе у s -равни који се пресликава у z -раван

Сваки други интервал

$$\left[\frac{j(2k-1)\omega_0}{2}, \frac{j(2k+1)\omega_0}{2} \right], \forall k = \pm 1, \pm 2, \pm 3, \dots$$

се такође пресликава у јединичну кружницу што значи да се цела имагинарна оса s -равни пресликава у јединичну кружницу у z -равни.

Слика 6.4: Јединична кружница у z -равни

6.2.2 Пресликавање правих $s = \sigma \pm \frac{j\omega_0}{2}, \sigma \in \mathcal{R}$

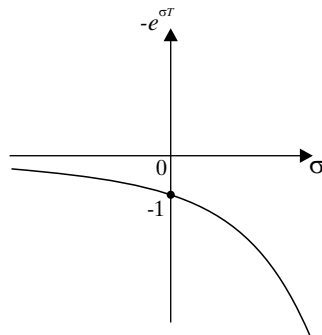
Ове две праве ограничавају основни појас \bar{P}_0 у s -равни тако да пресецају имагинарну осу у тачкама $-j\frac{\omega_0}{2}$ и $j\frac{\omega_0}{2}$. Ове две тачке се пресликавају у тачку $z = -1$, што је већ показано. Слика актуелних двеју правих у z -равни се добија уз помоћ дефиниције z -комплексног броја тј.:

$$z = e^{sT} = e^{\sigma T} e^{-j\frac{\omega_0 T}{2}} = e^{\sigma T} e^{-j\pi} = -e^{\sigma T}. \quad (6.2)$$

Слично је и за другу праву:

$$z = e^{sT} = e^{\sigma T} e^{j\frac{\omega_0 T}{2}} = e^{\sigma T} e^{j\pi} = -e^{\sigma T}. \quad (6.3)$$

На слици 6.5 је приказана функција $-e^{\sigma T}$ па се на основу изгледа те функције и на основу израза 6.2 и 6.3 закључује да се обе праве очигледно пресликавају у негативни део реалне осе у z -равни.

Слика 6.5: Функција $-e^{\sigma T}$

То следи и на основу следеће анализе:

$$\sigma = -\infty \implies z = 0$$

$$\sigma \in]-\infty, 0[\implies z =]0, -1[$$

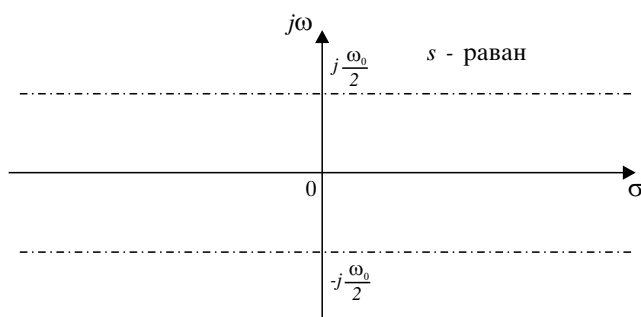
$$\sigma = 0 \implies z = -1$$

$$\sigma \in]0, +\infty[\implies z =]-1, -\infty[$$

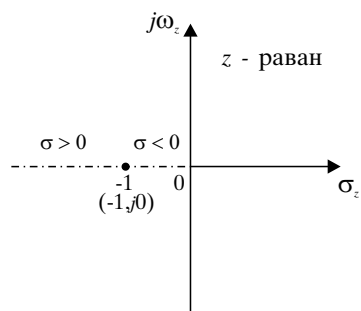
и најзад

$$\sigma = +\infty \implies z = -\infty.$$

На слици 6.6 су приказане праве које ограничавају основни појас \bar{P}_0 и које се пресликавају у z -раван а на слици 6.7 је приказана слика ове две праве у z -равни а то је негативни део реалне осе у z -равни.

Слика 6.6: Праве које ограничавају основни појас \bar{P}_0

Слика 6.7: Слика правих $s = \sigma \pm j\frac{\omega_0}{2}$, $\sigma \in \mathcal{R}$ из s -равни у z -раван

Делови обе поменуте праве лево од имагинарне осе пресликавају се у интервал $] -1, 0[$, а њихови делови десно од имагинарне осе у интервал $] -\infty, -1[$. На исти начин се пресликавају и праве

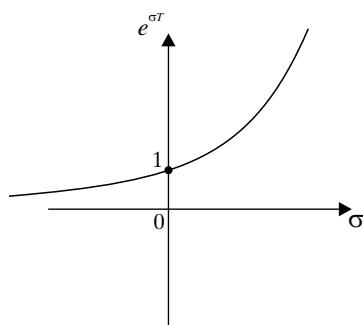
$$s = \sigma + j\frac{(2k-1)\omega_0}{2}, \quad \forall k = -1, \pm 2, \pm 3, \dots$$

6.2.3 Пресликавање реалне осе $s = \sigma \in \mathcal{R}$

Ово пресликавање се остварује на основу дефиниције z -комплексног броја тј.:

$$z = e^{sT} = e^{\sigma T}. \quad (6.4)$$

На слици 6.8 је приказана функција $e^{\sigma T}$ па се на основу изгледа те функције као и на основу израза 6.4 закључује да се реална оса s -равни очигледно пресликава у позитивни део реалне осе у z -равни.

Слика 6.8: Функција $e^{\sigma T}$

То следи и на основу следеће анализе:

$$\sigma \in]-\infty, 0[\implies z =]0, 1[$$

$$\sigma = 0 \implies z = 1$$

$$\sigma \in]0, +\infty[\implies z =]1, +\infty[$$

и најзад

$$\sigma = +\infty \implies z = +\infty.$$

Негативан део реалне осе s -равни се пресликава у интервал $]0, 1[$ реалне осе z -равни а позитивни део реалне осе s -равни се пресликава у интервал $]1, +\infty[$ реалне осе z -равни. На слици 6.9 приказана је реална оса s -равни а на слици 6.10 је приказана одговарајућа слика у z -равни тј. позитивни део реалне осе z -равни.

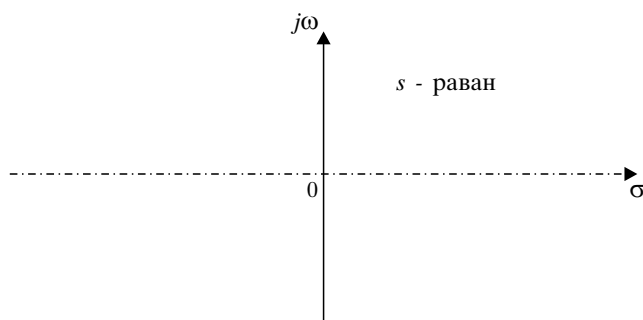
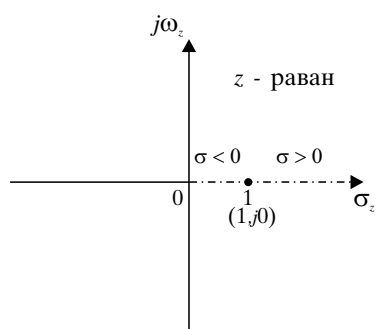
На исти начин се пресликавају и праве

$$s = \sigma + jk\omega_0, \quad \sigma \in \mathcal{R}, \quad k = \pm 1, \pm 2, \pm 3, \dots$$

6.2.4 Пресликавање s равни у z раван

На основу свега изложеног може се закључити да:

- лева полураван s -равни се пресликава у унутрашњост јединичног круга z -равни,
- имагинарна оса s -равни се пресликава у јединичну кружницу z -равни,

Слика 6.9: Реална оса s -равниСлика 6.10: Слика реалне осе s -равни у z -раван

- десна полураван s -равни се пресликава у спољашност јединичног круга z -равни.

На слици 6.11 различитим шрафурама су приказане лева и десна полураван као и имагинарна оса а на слици 6.12 такође различитим шрафурама приказани су унутрашњост и спољашност јединичног круга као и сам јединични круг.

6.2.5 Пресликавање праве одређеног времена смирења

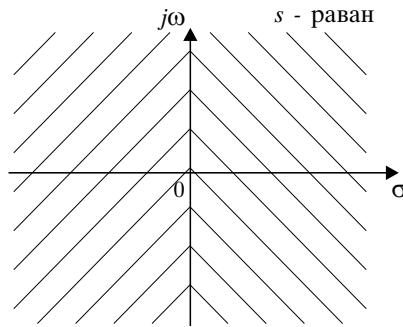
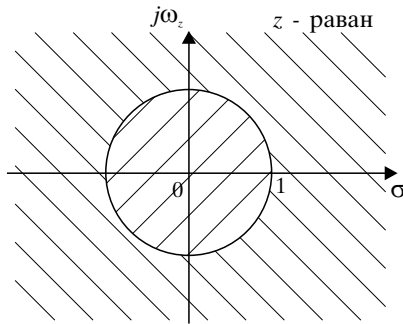
Права

$$s = \sigma + j\omega, \sigma \in]-\infty, 0[, \sigma = \text{const}$$

представља геометријско место тачака константног времена смирења. Ово пресликавање се остварује на основу дефиниције z -комплексног броја тј.:

$$z = e^{sT} = e^{\sigma T} e^{j\omega T} \implies \Omega = e^{\sigma T} \implies$$

Посматрана права се пресликава у кружницу полупречника $\Omega = e^{\sigma T}$. На слици 6.13 приказана је права одређеног константног времена смирења а на слици 6.14 приказана је слика те праве у z -равни.

Слика 6.11: s -раванСлика 6.12: z -раван

6.2.6 Пресликавање праве одређеног степена пригушења

Геометријско место тачака s -равни одређеног константног степена пригушења ζ су две полуправе према слици 6.15.

Тачке ових двеју полуправих су:

$$s = -\zeta\omega_n \pm j\omega_n\sqrt{1-\zeta^2} \implies$$

Слике ових тачака у z -равни су:

$$z = e^{-\zeta\omega_n T} \cdot e^{\pm j\omega_n T\sqrt{1-\zeta^2}} \implies$$

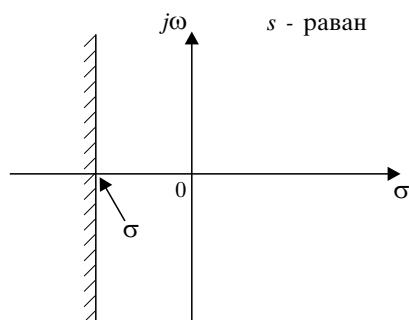
$$\Omega = e^{-\zeta\omega_n T}, \quad \phi = \pm j\omega_n T\sqrt{1-\zeta^2}.$$

На слици 6.16 приказана је слика полуправих константног степена пригушења ζ из s -равни у z -раван.

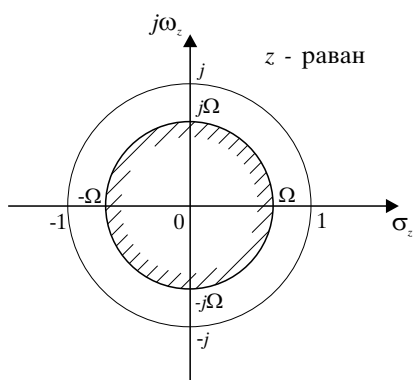
6.3 Дефиниција Z трансформације

Посматра се функција

$$x : \mathcal{R} \rightarrow \mathcal{R}.$$

Слика 6.13: Права тачака константног времена смирења

Слика 6.14: Слика тачака праве константног времена смирења из s -равни у z -раван

Претпоставка 6.2 Функција x је таква да:

- $x(kT)$ је дефинисана за $\forall k \in \mathbf{Z}$ при чему је $x(kT) = 0, \forall k \in \{\dots, -2, -1\}$,
- или она има прекиде I врсте за неке вредности k при чему је за такве k

$$x(kt) = x(kT^+)$$

уз претпоставку да постоји гранична вредност

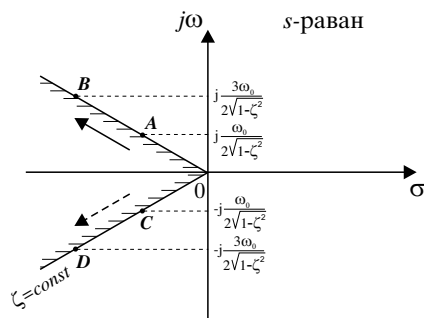
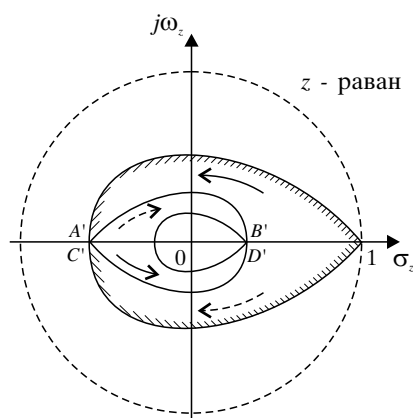
$$x(kT^+) = \lim_{t \rightarrow kT^+} x(t).$$

Дефиниција 6.3 Z -трансформација (Z -лик) функције x , за коју важи претходна претпоставка, у ознаци

$$\mathcal{Z}\{x(kT)\} = X(z)$$

је следећи негативни степени ред:

$$\mathcal{Z}\{x(kT)\} = X(z) = \sum_{k=0}^{\infty} x(kT) z^{-k}.$$

Слика 6.15: Полуправе тачака константног степена пригушења ζ Слика 6.16: Слика полуправих константног степена пригушења ζ из s -равни у z -раван

Очигледно Z -трансформација зависи од периоде одабирања T . За фиксно T функција x која задовољава претходну претпоставку има само један Z -лик.

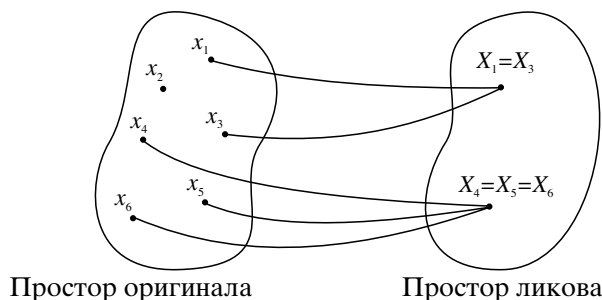
Обрнуто тврђење не важи. За фиксно T једном Z -лику може одговарати више функција оригинала x . Разлог је тај што је Z -лик одређен вредностима функције x само у тренуцима одабирања. Постоји неограничено много функција које могу да имају једнаке вредности у тренуцима одабирања. На слици 6.17 симболично су приказани простор оригинала са оригиналима и простор ликова са ликовима и њихов међусобни однос.

Ако је за функцију x одређен њен I облик комплексног лика $X^*(s)$:

$$X^*(s) = \sum_{k=0}^{\infty} x(kT) e^{-kTs}$$

онда се Z -лик функције x добија једноставно:

$$X(z) = \sum_{k=0}^{\infty} x(kT) z^{-k}$$

Слика 6.17: Симболичан приказ простора оригинала и простора z -ликова са неким њиховим елементима и међусобним односом тих елемената

тј.

$$X(z) = X^*(s) \Big|_{s=\frac{1}{T} \ln z + jk\omega_0, k \in \mathbf{Z}}$$

Без губитка општости може се усвојити да је $k = 0$ у претходном изразу.

6.3.1 Особине Z трансформације

Особина линеарности

Став 6.4 Z -трансформација је линеаран оператор:

$$\mathcal{Z} \{ \alpha_1 x_1(t) + \alpha_2 x_2(t) \} = \alpha_1 \mathcal{Z} \{ x_1(t) \} + \alpha_2 \mathcal{Z} \{ x_2(t) \}.$$

Доказ. На основу дефиниције Z -трансформације важи:

$$\begin{aligned} \mathcal{Z} \{ \alpha_1 x_1(t) + \alpha_2 x_2(t) \} &= \sum_{k=0}^{\infty} [\alpha_1 x_1(kT) + \alpha_2 x_2(kT)] z^{-k} = \\ &= \alpha_1 \sum_{k=0}^{\infty} x_1(kT) z^{-k} + \alpha_2 \sum_{k=0}^{\infty} x_2(kT) z^{-k} = \\ &= \alpha_1 \mathcal{Z} \{ x_1(t) \} + \alpha_2 \mathcal{Z} \{ x_2(t) \} \end{aligned}$$

чиме је доказ завршен. ■

Транслација дуж временске осе

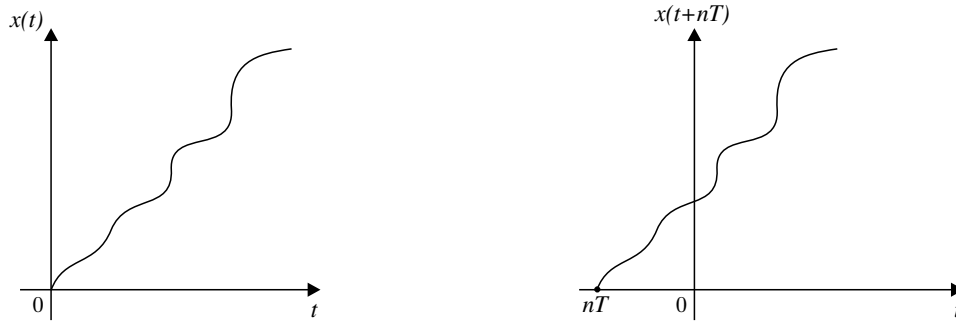
Транслација функције x дуж временске осе може да буде у позитивном или негативном смеру.

Став 6.5 Z -трансформација функције x транслиране дуж временске осе за nT :

1. У негативном смеру је одређена са:

$$\mathcal{Z}\{x(t+nT)\} = z^n \left[X(z) - \sum_{k=0}^{n-1} x(kT) z^{-k} \right].$$

На слици 6.18 приказана је произвољна функција $x(t)$ нетранслирана и транслирана у негативном смеру дуж временске осе за nT .

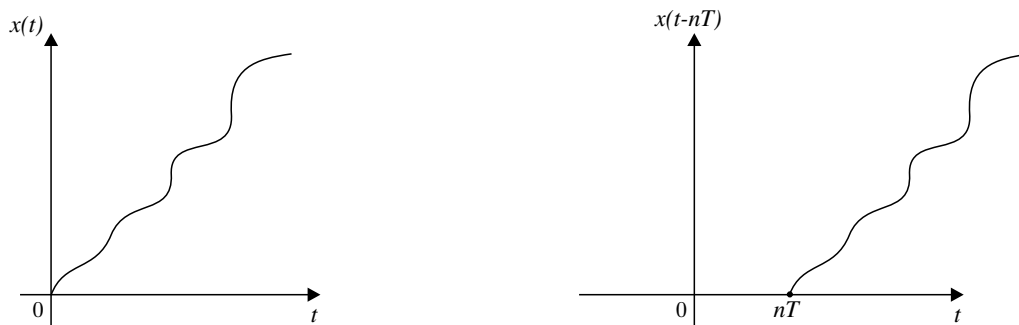

Слика 6.18: Произвољна функција $x(t)$, нетранслирана и транслирана у негативном смеру временске осе за nT

2. У позитивном смеру је одређена са:

$$\mathcal{Z}\{x(t-nT)\} = z^{-n} X(z).$$

На слици 6.19 приказана је произвољна функција $x(t)$ нетранслирана и транслирана у позитивном смеру дуж временске осе за nT .

Слика 6.19: Произвољна функција $x(t)$, нетранслирана и транслирана у позитивном смеру временске осе за nT

Доказ. Доказ се спроводи прво под 1. а потом и под 2.

1. Z-трансформација функције x транслиране дуж временске осе за nT у негативном смеру је:

$$\mathcal{Z}\{x(t+nT)\} = \sum_{k=0}^{\infty} x[(k+n)T] z^{-k} =$$

$$= z^n \sum_{k=0}^{\infty} x[(k+n)T] z^{-(k+n)}.$$

После увођења смене $k+n=m \implies$

$$k=0 \rightarrow m=n$$

$$k=\infty \rightarrow m=\infty$$

тако да следи да је:

$$\mathcal{Z}\{x(t+nT)\} = z^n \sum_{m=n}^{\infty} x(mT) z^{-m}. \quad (6.5)$$

Сума на десној страни израза 6.5 може да се напише у виду разлике двеју сума:

$$\mathcal{Z}\{x(t+nT)\} = z^n \left[\sum_{m=0}^{\infty} x(mT) z^{-m} - \sum_{m=0}^{n-1} x(mT) z^{-m} \right]. \quad (6.6)$$

Прва сума у средњој загради на десној страни израза 6.6 је очигледно Z -трансформација функције x а у другој суми истог израза уместо променљиве t користи се променљива k :

$$\mathcal{Z}\{x(t+nT)\} = z^n \left[X(z) - \sum_{k=0}^{n-1} x(kT) z^{-k} \right].$$

2. Z -трансформација функције x транслиране дуж временске осе за nT у позитивном смеру је:

$$\begin{aligned} \mathcal{Z}\{x(t-nT)\} &= \sum_{k=0}^{\infty} x[(k-n)T] z^{-k} = \\ &= \sum_{k=0}^{n-1} x[(k-n)T] z^{-k} + \sum_{k=n}^{\infty} x[(k-n)T] z^{-k}. \end{aligned}$$

После увођења смене $k-n=m$ која даје:

$$k=0 \rightarrow m=-n$$

$$k=n-1 \rightarrow m=-1$$

$$k=m \rightarrow m=0$$

$$k=\infty \rightarrow m=\infty$$

следи да је:

$$\mathcal{Z}\{x(t-nT)\} = \sum_{m=-n}^{-1} x(mT) z^{-(n+m)} + \sum_{m=0}^{\infty} x(mT) z^{-(m+n)}. \quad (6.7)$$

Прва сума с десне стране израза 6.7 је једнака нули због:

$$x(iT) = 0, \forall i < 0. \implies$$

$$\mathcal{Z}\{x(t - nT)\} = z^{-n} \sum_{m=0}^{\infty} x(mT) z^{-m} = z^{-n} X(z)$$

на који начин је доказ завршен.

■

Транслација у комплексном домену

Нека је $X(s)$ комплексни лик (Лапласова трансформација) а $X(z)$ Z -трансформација временски непрекидног сигнала x :

$$X(s) = \mathcal{L}^{-}\{x(t)\}, \quad X(z) = \mathcal{Z}\{x(t)\}.$$

Нека је Z -лик функције x добијен на основу њеног комплексног лика $X(s)$ означен са:

$$\overline{\mathcal{Z}}\{X(s)\} = \mathcal{Z}\{x(t)\} = X(z).$$

$\overline{\mathcal{Z}}\{X(s)\}$ се одређује тако што се најпре одреди $X^*(s)$ па се онда комплексна променљива s замени са $\frac{1}{T} \ln z$:

$$\overline{\mathcal{Z}}\{X(s)\} = X^*(s)|_{s=\frac{1}{T} \ln z}.$$

При томе је најпогодније да $X^*(s)$ буде одређено у свом првом облику.

Нека се сада посматра функција $e^{\pm\alpha t} x(t)$. Комплексни лик ове функције је:

$$\mathcal{L}^{-}\{e^{\pm\alpha t} x(t)\} = X(s \mp \alpha).$$

У том смислу се говори о транслацији у комплексном домену, у односу на аргумент комплексног лика (Лапласове трансформације).

Став 6.6 Ако је $X(z)$ Z -трансформација од x онда је Z -трансформација од $e^{\pm\alpha t} x(t)$ одређена са:

$$\mathcal{Z}\{e^{\pm\alpha t} x(t)\} = X(e^{\mp\alpha T} z).$$

Доказ.

$$\mathcal{Z}\{e^{\pm\alpha t} x(t)\} = \sum_{k=0}^{\infty} e^{\pm\alpha T k} x(kT) z^{-k} = \sum_{k=0}^{\infty} x(kT) (e^{\mp\alpha T} z)^{-k}.$$

Уводи се смена $z_1 = e^{\mp\alpha T} z \implies$

$$\mathcal{Z}\{e^{\pm\alpha t} x(t)\} = \sum_{k=0}^{\infty} x(kT) z_1^{-k} = X(z_1) = X(e^{\mp\alpha T} z).$$

На тај начин доказ је завршен. ■

Z трансформација n -те потоње коначне разлике $\Delta^n x(t)$ функције $x(t)$

Став 6.7 Z -трансформација n -те потоње коначне разлике $\Delta^n x(t)$ функције $x(t)$ је одређена са:

$$\mathcal{Z}\{\Delta^n x(t)\} = (z-1)^n X(z) - z \sum_{i=0}^{n-1} (z-1)^{n-i-1} \Delta^i x(0).$$

Доказ. Подсећање! Прва потоња коначна разлика је:

$$\Delta x(t) = x(t+T) - x(t).$$

Друга потоња коначна разлика је:

$$\begin{aligned} \Delta^2 x(t) &= \Delta[\Delta x(t)] = \Delta x(t+T) - \Delta x(t) = \\ &= x(t+2T) - x(t+T) - x(t+T) + x(t) = \\ &= x(t+2T) - 2x(t+T) + x(t). \end{aligned}$$

⋮

n -та потоња коначна разлика је:

$$\Delta^n x(t) = \Delta[\Delta^{n-1} x(t)] = \Delta[\Delta[\Delta[\dots[\Delta x(t)]]]].$$

Доказ се спроводи математичком индукцијом.

Нека је $n = 1$. Треба показати да Став важи за $n = 1$. Тада је:

$$\begin{aligned} \mathcal{Z}\{\Delta x(t)\} &= \mathcal{Z}\{x(t+T)\} - \mathcal{Z}\{x(t)\} = \\ &= z[X(z) - x(0)] - X(z) = (z-1)X(z) - zx(0) = \\ &= (z-1)^1 X(z) - z \sum_{i=0}^{1-1} (z-1)^{1-i-1} \Delta^i x(0) \end{aligned}$$

због $\Delta^0 x(0) = x(0)$. Ово показује да Став важи за $n = 1$.

Претпоставимо да Став важи за произвољно $n > 1$ и тада под тим условом покажимо да Став важи и за $n + 1$. Одредимо:

$$\begin{aligned} \mathcal{Z}\{\Delta^{n+1} x(t)\} &= \mathcal{Z}\{\Delta[\Delta^n x(t)]\} = \mathcal{Z}\{\Delta^n x(t+T)\} - \mathcal{Z}\{\Delta^n x(t)\} = \\ &= (z-1)\mathcal{Z}\{\Delta^n x(t)\} - z\Delta^n x(0) \implies \\ \mathcal{Z}\{\Delta^{n+1} x(t)\} &= (z-1) \left[(z-1)^n X(z) - z \sum_{i=0}^{n-1} (z-1)^{n-i-1} \Delta^i x(0) \right] - z\Delta^n x(0) = \\ &= (z-1)^{n+1} X(z) - z(z-1) \sum_{i=0}^{n-1} (z-1)^{n-i-1} \Delta^i x(0) - z\Delta^n x(0) = \\ &= (z-1)^{n+1} X(z) - z \left[(z-1)^n \Delta^0(0) + (z-1)^{n-1} \Delta^1(0) + \right. \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
& + (z-1)^{n-2} \Delta^2(0) + \dots + (z-1)^1 \Delta^{n-1}(0) + (z-1)^0 \Delta^n(0) \Big] = \\
& = (z-1)^{n+1} X(z) - z \sum_{i=0}^{n+1-1} (z-1)^{n+1-i-1} \Delta^i x(0).
\end{aligned}$$

Ово показује да Став важи и за $n+1$ кад важи за произвољно $n > 1$. На овај начин је математичком индукцијом доказано да Став важи за свако n такво да $n \in \mathcal{N}$. ■

6.3.2 Инверзна Z трансформација

Инверзна Z -трансформација од $X(z)$ у ознаци $Z^{-1}\{X(z)\}$ се одређује као:

$$Z^{-1}\{X(z)\} = \frac{1}{2\pi j} \oint_G X(z) z^{k-1} dz.$$

Овде је G кружница с центром у координатном почетку која обухвата све полове од $X(z) z^{k-1}$.

6.3.3 Граничне теореме Z трансформације

Прва гранична теорема

Став 6.8 Почетна вредност $x(0)$ функције x у тренутку $t = 0$ је одређена са:

$$x(0) = \lim_{z \rightarrow \infty} X(z).$$

Доказ. На основу дефиниције Z -трансформације следи:

$$X(z) = \sum_{k=0}^{\infty} x(kT) z^{-k} = x(0) + \sum_{k=1}^{\infty} x(kT) z^{-k}.$$

Ако се потражи гранична вредност и леве и десне стране горње релације када $z \rightarrow \infty$ онда се добија:

$$\lim_{z \rightarrow \infty} X(z) = x(0)$$

што доказује Став. ■

Друга гранична теорема

Став 6.9 Ако функција $(z-1)X(z)$ нема полова на јединичној кружници и ван јединичног круга осим могућег пола $z^* = 1$ и ако постоји гранична вредност

$$\lim_{z \rightarrow 1} (z-1)X(z)$$

онда је

$$\lim_{k \rightarrow +\infty} x(kT) = \lim_{z \rightarrow 1} (z-1)X(z).$$

Доказ. Z -трансформација прве поточе коначне разлике $\Delta x(t)$ функције x је одређена са:

$$\mathcal{Z}\{\Delta x(t)\} = (z-1)X(z) - zx(0). \quad (6.8)$$

С друге стране по дефиницији је:

$$\begin{aligned} \mathcal{Z}\{\Delta x(t)\} &= \mathcal{Z}\{x(t+T)\} - \mathcal{Z}\{x(t)\} = \\ &= \sum_{k=0}^{\infty} x[(k+1)T]z^{-k} - \sum_{k=0}^{\infty} x(kT)z^{-k} \implies \\ \lim_{z \rightarrow 1} \mathcal{Z}\{\Delta x(t)\} &= \lim_{z \rightarrow 1} \left\{ \sum_{k=0}^{\infty} x[(k+1)T]z^{-k} - \sum_{k=0}^{\infty} x(kT)z^{-k} \right\} = \\ &= \lim_{z \rightarrow 1} \left\{ \lim_{M \rightarrow \infty} \left[\sum_{k=0}^M x[(k+1)T]z^{-k} - \sum_{k=0}^M x(kT)z^{-k} \right] \right\} = \\ &= \lim_{z \rightarrow 1} \left\{ \lim_{M \rightarrow \infty} [-x(0) + x(T)(1-z^{-1}) + x(2T)(z^{-1}-z^{-2}) + \dots \right. \\ &\quad \left. \dots + x(MT)(z^{-(M-1)}-z^{-M}) + x((M+1)T)z^{-M}] \right\} = \\ &= \lim_{M \rightarrow \infty} \left\{ \lim_{z \rightarrow 1} \left[-x(0) + x(T) \stackrel{=0}{(1-z^{-1})} + x(2T) \stackrel{=0}{(z^{-1}-z^{-2})} + \dots \right. \right. \\ &\quad \left. \left. \dots + x(MT) \stackrel{=0}{(z^{-(M-1)}-z^{-M})} + x((M+1)T)z^{-M} \right] \right\} = \\ &= \lim_{M \rightarrow \infty} \{x[(M+1)T] - x(0)\}. \end{aligned}$$

Ако се уведе смена $M+1 = k$ следи $M \rightarrow \infty \implies k \rightarrow \infty$. Сада узимајући у обзир израз 6.8 и последњи резултат следи:

$$\begin{aligned} \lim_{z \rightarrow 1} \mathcal{Z}\{\Delta x(t)\} &= \lim_{z \rightarrow 1} [(z-1)X(z) - zx(0)] = \\ &= \lim_{z \rightarrow 1} (z-1)X(z) - x(0) = \lim_{k \rightarrow \infty} x(kT) - x(0) \implies \\ &\quad \lim_{k \rightarrow \infty} x(kT) = \lim_{z \rightarrow 1} (z-1)X(z). \end{aligned}$$

На тај начин је доказ завршен. ■

6.4 Одређивање дискретног сигнала на основу његове Z трансформације

6.4.1 Примена таблице Z трансформација

Најједноставније одређивање дискретног сигнала је у случајевима када се одговарајући Z -лик налази у табlici Z -трансформација.

У извесним сложенијим случајевима могуће је Z -лик $X(z)$ рашчланити у збир неколико Z -ликова који су таблични случајеви:

$$X(z) = X_1(z) + \dots + X_m(z) \implies$$

$$x(kT) = \sum_{i=1}^m \mathcal{Z}^{-1} \{X_i(z)\}.$$

Разлагање $X(z)$ у суму сабирака који су таблични случајеви се ефикасно изводи ако је $X(z)$ облика:

$$X(z) = \frac{b_m z^m + b_{m-1} z^{m-1} + \dots + b_1 z}{z^n + a_{n-1} z^{n-1} + \dots + a_1 z + a_0} = \frac{P(z)}{Q(z)}. \quad (6.9)$$

У изразу 6.9 $m \leq n$ а такође треба запазити да је $b_0 = 0$ и $a_n = 1$.

Поступак се састоји у следећем:

- Дефинише се функција:

$$\hat{X}(z) = z^{-1} X(z) = \frac{b_m z^m + b_{m-1} z^{m-1} + \dots + b_1}{z^n + a_{n-1} z^{n-1} + \dots + a_1 z + a_0} = \frac{\hat{P}(z)}{Q(z)}$$

- Функција $\hat{X}(z)$ се развија у Хевисајдов развој при чему је потребно познавати све полове од $\hat{X}(z)$ и њихове вишеструкости:

$$Q(z) = (z - z_1^*)^{\nu_1} (z - z_2^*)^{\nu_2} \dots (z - z_\mu^*)^{\nu_\mu} \implies$$

$$\hat{X}(z) = \frac{b_m z^m + b_{m-1} z^{m-1} + \dots + b_1}{z^n + a_{n-1} z^{n-1} + \dots + a_1 z + a_0} = \sum_{i=1}^{\mu} \sum_{r=1}^{\nu_i} \frac{c_{ir}}{(z - z_i^*)^r}$$

при чему је:

$$c_{ir} = \begin{cases} c_i = \left. \frac{\hat{P}(z)}{Q'(z)} \right|_{z=z_i^*, \nu_i=1} \\ \frac{1}{(\nu_i - r)!} \frac{d^{\nu_i - r}}{dz^{\nu_i - r}} \left[(z - z_i^*)^{\nu_i} \frac{\hat{P}(z)}{Q(z)} \right] \Big|_{z=z_i^*, \nu_i \geq 2} \end{cases}$$

- Сада се одређује развој:

$$X(z) = \sum_{i=1}^{\mu} \sum_{r=1}^{\nu_i} c_{ir} \frac{z}{(z - z_i^*)^r}$$

- Крајњи резултат је:

$$x(kT) = \sum_{i=1}^{\mu} \sum_{r=1}^{\nu_i} \left[c_{ir} \frac{1}{(z_i^*)^{r-1}} \frac{k!}{(k-r+1)!(k-1)!} (z_i^*)^k \right].$$

6.4.2 Примена инверзне трансформације

На основу израза за инверзну Z -трансформацију следи:

$$x(kT) = \frac{1}{2\pi j} \oint_G X(z) z^{k-1} dz$$

где је G кружница са центром у $z = 0$ која обухвата све полове од $X(z) z^{k-1}$.

На основу Кошијеве теореме \implies

$$\oint_G X(z) z^{k-1} dz = 2\pi j \sum_i \text{Res} [X(z) z^{k-1}] \Big|_{z=z_i^* - \text{пол од } X(z)} \implies$$

$$x(kT) = \sum_i \text{Res} [X(z) z^{k-1}] \Big|_{z=z_i^* - \text{пол од } X(z)}$$

Ако је z_i^* једнострук пол од $X(z)$ и $X(z) = \frac{P(z)}{Q(z)}$ онда је:

$$\text{Res} [X(z) z^{k-1}] \Big|_{z=z_i^*} = \frac{P(z)}{Q'(z)} z^{k-1} \Big|_{z=z_i^*}.$$

Ако је z_i^* пол од $X(z)$ вишеструкости $\nu_i \geq 2$ онда је:

$$\text{Res} [X(z) z^{k-1}] \Big|_{z=z_i^*} = \frac{1}{(\nu_i - r)!} \frac{d^{\nu_i - r}}{dz^{\nu_i - r}} [X(z) (z - z_i^*)^{\nu_i} z^{k-1}] \Big|_{z=z_i^*}.$$

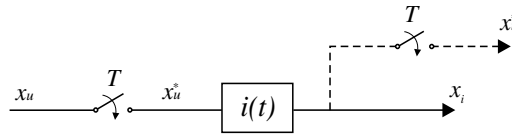
6.4.3 Развијање у степени ред по z^{-1}

Према дефиницији Z -трансформације функције x је:

$$X(z) = x(0) + x(T) z^{-1} + x(2T) z^{-2} + \dots + x(kT) z^{-k} + \dots$$

Одавде директно следи:

$$\begin{aligned} x(0) &= \lim_{z \rightarrow \infty} X(z) \\ x(T) &= - \lim_{z \rightarrow \infty} z^2 \frac{\partial}{\partial z} X(z) \\ x(2T) &= \frac{1}{2!} \lim_{z \rightarrow \infty} z^2 \frac{\partial}{\partial z} z^2 \frac{\partial}{\partial z} X(z) \\ &\vdots \\ x(kT) &= \frac{(-1)^k}{k!} \lim_{z \rightarrow \infty} \underbrace{z^2 \frac{\partial}{\partial z} z^2 \frac{\partial}{\partial z} \dots z^2 \frac{\partial}{\partial z}}_{k\text{-пута}} X(z). \end{aligned}$$

Слика 6.20: Редна веза идеалног одабирача и линеарног стационарног динамичког система чији је јединични импулсни одзив $i(t)$

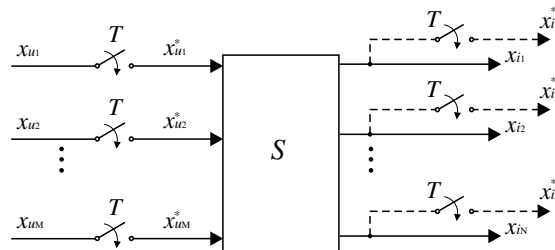
6.5 Z преносна функција и Z преносна матрица

Посматра се редна веза идеалног одабирача и линеарног стационарног једноструко преносног динамичког система чији је јединични импулсни одзив $i(t)$, што је све приказано на слици 6.20.

Дефиниција 6.10 Z -преносна функција дискретног система с једноструким преносом сигнала је однос Z -комплексних ликова његове излазне и улазне величине при свим почетним условима једнаким нули у ознаци $W(z)$: $W(z) = \frac{X_i(z)}{X_u(z)}$.

Z -лик многих функција је рационална функција тако да је број њених полова и нула ограничен што није случај са њиховим дискретним комплексним ликовима. Због тога је анализа дискретних система много једноставнија у z -комплексном домену него у s -комплексном домену.

Посматра се вишеструко преносни дискретни систем приказан на слици 6.21.

Слика 6.21: Вишеструко преносни дискретни систем

Нека је:

$X_{uk}(z) = \mathcal{Z}\{x_{uk}^*(t)\}$ — Z -трансформација k -те улазне величине $x_{uk}^*(t)$,

$X_{ij}(z) = \mathcal{Z}\{x_{ij}^*(t)\}$ — Z -трансформација j -те излазне величине $x_{ij}^*(t)$.

Дефиниција 6.11 $W_{jk}(z)$ је Z -преносна функција вишеструко преносног система са слике 6.21 у односу на његову j -ту, $j = 1, 2, \dots, N$, излазну и k -ту, $k = 1, 2, \dots, M$, улазну величину.

Дефиниција 6.12 Матрична функција \mathbf{W} типа $N \times M$, чији је (j, k) -ти елемент $W_{j,k}(z)$ вишеструко преносног дискретног система са слике 6.21, је Z -ПРЕНОСНА МАТРИЦА тог истог система:

$$\mathbf{W}(z) = \begin{bmatrix} W_{11}(z) & W_{12}(z) & \cdots & W_{1M}(z) \\ W_{21}(z) & W_{22}(z) & \cdots & W_{2M}(z) \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ W_{N1}(z) & W_{N2}(z) & \cdots & W_{NM}(z) \end{bmatrix}.$$

Ако се уведе \mathcal{Z} -трансформација $\mathbf{X}_u(z)$ и $\mathbf{X}_i(z)$ вектора улаза \mathbf{x}_u^* и вектора излаза \mathbf{x}_i^* онда при свим почетним условима једнаким нули важи:

$$\begin{aligned} \mathbf{X}_i(z) &= \mathbf{W}(z) \cdot \mathbf{X}_u(z) \implies \\ \mathbf{x}_i(kT) &= \mathcal{Z}^{-1} \{ \mathbf{W}(z) \cdot \mathbf{X}_u(z) \}. \end{aligned}$$